

Spolek Montessori Jeseník

NEWSLETTER

Ohlédnutí se...

Pro Montessori vzdělávání bylo toto pololetí ve znamení velkých změn a nového začátku. Máme krásnou, novou budovu, na které můžeme začít budovat mnohem intenzivněji naši Montessori komunitu. S tím je spojeno mnoho výzev, před které jsme každý den stavěni.

Našich 73 žáků je rozděleno do dvou vzdělávacích skupin (1. čtyřročí a 2. trojročí). Přibylo k nám od září 17 žáků, ale ve své podstatě se s jakousi novostí museli vypořádat úplně všichni. Přestěhováním se jsme se ocitli na jakémsi začátku, kdy nikdo nic nevěděl a většina věcí se musela utvářet znovu. Za to patří obdiv a ocenění všem žákům, protože pro každého z nich to bylo a někdy ještě i je, velkou zkouškou a výzvou.

Náš pedagogický tým má v tuto chvíli 14 průvodců (pedagogů, asistentů, vychovatelů) a jeden vedle druhého jsou to srdcaři, kteří svou práci dělají rádi a poctivě hledají cesty, jak ji dělat lépe. Vzděláváme se, sdílíme se a svou práci reflektujeme na společných poradách.

Vám rodičům jsme vděční za pomoc se stěhováním, za vaši podporu a účast na slavnostním otevření budovy i vánočním punči na zahradě. Naším prvním krokem k podpoře rodičovské komunity jsou Montekavárny, na kterých se s vámi rádi setkááme.

Také potřebuji vyjádřit vděčnost za velkou podporu od vedení školy a dalších kolegů, které se nám v našich začátcích, kdy se v mnohém stavíme na vlastní nohy, dostává. Přestože je opravdu hodně nových věcí, které musíme řešit, necítíme se v nich sami a máme se na koho obracet, když potřebujeme pomoc.

Tento školní rok je opravdu velkým prověřením nás všech a já pevně věřím, že společně to zvládneme a odejdeme posíleni nejen jako jednotlivci, ale i naše komunita jako celek. To nám všem z celého srdce přeji.

Bára Wormová

Nabídka podpory pro rodiny

Pomáhám dětem a rodičům, aby se cítili lépe, rozuměli si a společně zvládali výzvy.

🧠 S čím mohu pomoci

- psychický vývoj dítěte
- náročné nebo nevhodné chování
- vztahové potíže (rodina, vrstevníci)
- hledání identity a sebejistoty dítěte
- vzdělávací obtíže
- stres a přetížení dítěte
- krizové situace v rodině

👤 Kdo jsem

Jmenuji se Mgr. Jan Vrba, DiS a působím na Montessori škole Jeseník. Jsem certifikovaný psychoterapeut pro práci s dětmi, mládeží a rodinou. Pracuji v přístupu zaměřeném na řešení (Solution Focused) a využívám metodu Kids' Skills a Reteaming koučování. Na škole působím také jako kariérní poradce a metodik prevence.

✉ Kontakt

jan.vrba@zsjesenik.cz
Konzultace probíhají přímo ve škole nebo dle dohody.

Rozhovory s Jaruškou a Renatkou

Kde jsi vyrůstala?

Jaruška: „Vyrůstala jsem na vesnici“.

Máš nějaké sourozence, a kolik?

Jaruška: „Nemám žádné sourozence“.

Renata: „Mám dva sourozence“.

Proč ses rozhodla pracovat zrovna tady?

Jaruška i Renata: „Protože přišla možnost pracovat s dětmi a to mě baví“.

Jak se ti tady líbí?

Jaruška i Renata: „Líbí se mi tady moc“.

Měla jsi i nějakou jinou práci než máš teď?

Jaruška i Renata: „Byla jsem prodavačka“.

Baví tě tady pracovat?

Jaruška: „Je to nejlepší práce“.

Baví tě víc vydávat jídlo nebo uklízet?

Jaruška i Renata: „Baví mě víc vydávat jídlo“.

Líbí se ti, jak se děti tady chovají?

Jaruška: „Ano, líbí“.

Těšíš se ráno do práce?

Jaruška: „Ano, těším se“.

Pomáhá ti, když děláme služby?

Jaruška i Renata: „Ano, pomáhá“.

Ptaly se Linnea, Jola a Api.

Co už jsme se od září naučili *(Jan Fukala)*

Prvňáci se tento školní rok učí psát vázaně a číst po slabikách. V matematice se učili počítat do 10, někteří dokonce do 20. S tímto jim pomohl zlatý perlový materiál. V angličtině se učili barvy.

Druháci procvičovali slovní druhy, počítali do sta a v angličtině se věnovali zvířatům.

Na třetáky tento rok čekaly pády podstatných jmen. Naučili se určit i jejich osobu a číslo.

Aby se třetáci a čtvrtáci naučili sčítat bez pomůcky, začali pracovat na bodové hře. Dále obě třídy v angličtině poznávaly části lidského těla.

I čtvrtáci procvičovali český jazyk. Především vyjmenovaná slova.

Celá 1. M se toho už spoustu naučila a spoustu toho na ni ještě čeká.

Naše škola *(Jakub Marek)*

Už od září chodíme do školy na nové místo. Říkáme mu „Kalvodka“. Chodíme sem skoro půl roku. Každý den si postupně na všechno zvykáme. Hledáme, kde se nám dobře pracuje, kde si můžeme povídat a kde si odpočineme. Učíme se tu nové věci, ale taky to, jak spolu vycházet, když všechno hned nejde úplně hladce a tak, jak bychom chtěli.

Naše školní zahrada se výrazně změnila. Při našem příchodu zde byl nevlídný, čerstvě posekaný a oplocený prostor s velkou hromadou hlíny a jámou. Bylo zde mnoho mravenišť a odpadků. Jediným pozitivem byly vzrostlé stromy.

Hromada však nakonec zmizela. Na místě jámy vyrostla venkovní učebna s vývodem vady a tabulí (bohužel bez střechy). Mravenci se odstěhovali, odpadky jsme vysbírali. Také došlo k zakoupení pingpongového stolu. Bohužel je na zahradě hodně bahna, pokud není sníh, nebo velké sucho. Také není zatím využíván roh s pingpongovým stolem a zadní pás zahrady.

Tvorba z 2.M

ISAAC NEWTON – akrostich

Terka Bašová

Isaac Newton to je borec
Studoval vědu nosil límec
Alchimie jeho hobby
Akrobaci neznal z jeho doby
Civěl na jablko když spadlo ze stromu

Nalezl objev gravitace k tomu
Estetické vlasy měl
Wooks mu taky nechyběl
Touhu najít lektvar mládí
Obdařil tak svoje znání
Nepovedlo se mu však, všechno zvládl je to tak.

Drabble na téma...

První přespávání na Kalvodce

Zuzka Bašová

*Drabble je
povídka o přesně
100 slovech*

Když jsme na Kalvodce prvně přespávali, mladší děti se rozhodly jít na stezku odvahy. Starší dostaly nápad je vystrašit – až půjdou zpátky. Třída se prvně schovala u plotu u vysoké trávy. Nastalo dlouhé čekání a okřikování ostatních, aby byli zticha. Zpoza stromů se hrnuli mladší a svítily všude kolem baterkama. Starší ztichli a přitiskli se k plotu. Mladší děti je ale obešly a vzaly to hlavním vchodem. Starší se vrhly z kopce dolů, ve snaze vylekat je tam. „Rychle možná to stihneme!“ Většina se zlámala cestou a zbytek ve snaze schovat se za pouliční lampu, nebyl pro mladší strachem, nýbrž cirkusem.

Drabble na téma...

...a naše nová budova školy stála jako loď na moři možností, a my jsme byli připraveni vplout do dalšího pokračování našeho školního příběhu.

Josef Dorničák

Naše Kalvodova škola stojí velkolepě nad Jeseníkem. Ona to však není jen škola, ale i školka. Učí se tam velmi specifickým stylem. Montessori stylem, který učí samostatnosti. Učitelé nám dávají zajímavé úkoly plné legrace a pobavení. A v této škole se právě hledají klíče od lékárničky. Ale ne na fyzické bolístky, ale psychické. Žáci s učiteli hledali všude. Navíc se vyhlásilo, že kdo najde klíče od lékárničky, nemusí jeden týden dělat úkoly, což znásobilo všeobecné úsilí. Nakonec Klára našla klíče za jednou pomůckou. A tak jsme mohli otevřít lékárničku. A vyplatilo se, protože tam byla horda krásných vzkazů od žáků.

Kdyby byla škola pro dospělé a vedly by ji děti, coby se tam dospělí učili?

Dospělí by se tam učili např. být upřímní, i když to, co řeknou, se ostatním možná nebude líbit. Učili by se neřešit budoucnost ani minulost, ale žít v přítomnosti. Učili by se nesažit se být dokonalí a nespěchat. Učili by se hrát si s hračkami. A učili by se nepřetvářovat.

Violka Škárková

Děti by učily, jak správně děti vychovat, co jim vadí nebo naopak, co je pro děti příjemné. Taky by se učily, jak děti nepoužívat jako sluhy. Určitě by byl nějaký předmět i venku, kde by se učily, že nemusí děti hlídat každou minutu, že když dítě třeba skočí do sněhu, není to konec světa. Možná i že pro děti je normální omylem něco rozbít nebo vylít. Učili by se tedy děti netrestat za každou blbost. A ať neupřednostňuje ostatní sourozence.

Soňka Haasová

Erasmus+

Protože považujeme za důležité, aby děti mohly procvičovat angličtinu v reálných situacích, aby na základě setkání s jinakostí měly možnost odbourávat předsudky, zapojujeme se do programu Erasmus+.

Začali jsme hned první lednový týden, kdy jsme k nám na Kalvodku přivítali dvacetičlennou skupinu teenagerů se svými učiteli. Přijeli z malého městečka asi 50 km vzdáleného od chorvatského Záhřebu. Jejich školu navštívilo část našich dětí na konci minulého školního roku. Teď přijeli na oplátku k nám.

Na jedno dopoledne jsme si pro ně připravili „ochutnávku“ pěti různých aktivit – programování robotů, práce se známkovou tabulkou, pohádkové divadlo v angličtině *Sůl nad zlato*, lekci o Marii Montessori a binomickou nomenklaturu Carla Liného. V malých skupinkách se účastnili jednotlivých lekcí, které měly na starosti částečně naši studenti. Byla to pro ně výzva vyjádřit se anglicky.

Na krátkou chvíli se naše malá škola zaplnila ještě více. Ale vnímali jsme to jako obohacení. Některé naše děti zjistily, že pokud se nedomluví anglicky, Chorvati a Češi si ve svých mateřských jazycích porozumí, protože pocházíme ze stejné jazykové rodiny.

Překvapila nás vysoká úroveň angličtiny chorvatských žáků, jejich milé, vstřícné a sebevědomé vystupování.

Strávili jsme spolu čas, za který jsme vděční.

V květnu se chystáme na výjezd do malého městečka ve Španělsku. Zájem je velký, ale pojedou jen 4 studenti, kteří navštíví hudební školu v okolí Santiaga de Compostella. Vybírat je těžké, budeme zohledňovat tato kritéria. Děti by měly zvládnout týden bez rodičů, svým chováním přispívat k dodržování pravidel, mít rády angličtinu, být aktivní ve škole a mimoškolních aktivitách, mít chuť zapojit se do vytvoření programu pro španělské děti, které pak přijedou k nám a splnit úkoly, jako např. popsat svoji oblíbenou kapelu v angličtině.

Na následující školní rok máme ještě větší plány, věřme, že vyjdou. Přáli bychom si, aby mohlo na výměnný pobyt vycestovat víc našich studentů, aby tak viděli praktický smysl učiva a navázat tak nová přátelství.

Karin Kvapilová

Nová budova a nové výzvy – zprávy z MŠ

Půl roku je za námi. Uteklo to nějak rychle. Nelehké začátky v improvizovaných podmínkách se překlenuly v milé a zabydlené prostředí. Sice malé, ale čisté, krásné a rodinné. Spolu s učiteli a rodiči ZŠ je náš tým, prostředí i vztahy mnohem více pestřejší, kompaktnější, provázané a propojené.

Dnes začátkem února už můžeme opravdu říct, že je prostředí připravené a to je v montessori základ. Děti si mohou vybírat z polic pomůcky a aktivity. Vše má svůj řád, smysl, pořádek a vybízí ke zkoumání, tvoření, objevování i bytí s kamarády. Máme upřímnou radost, že jsme to zvládli.

Nová budova skýtá ale i nové výzvy: malé prostory, bahno na zahradě, soužití malých dětí s velkými školáky apod. To vše však dává podněty k hledání řešení, komunikaci, vzájemné ohleduplnosti. Děti nazvaly naši školku: „TO JE ŠKOLKA SAMÉ S DOVOLENÍM“, což je ale celkem dobrý start pro vzájemně fungující vztahy.

V týmu MŠ jsme tři učitelky. Krom učitelského studia máme za sebou všechny montessori kurz a nadále se věnujeme svému osobnostnímu růstu. Momentálně se proškolujeme v týmu v komunikaci: „Škola bez poražených“. Čerpali jsme také inspiraci na regionální montessori konferenci s Ami lektorkou Hankou Slabou.

Jsme zapojeni s dětmi do masážního programu MISP, který jsme započali v lednu tohoto roku. Tento program přináší nejen relaxaci, ale rozvíjí pocit být vnímaný a uznávaný, snižuje stres a napětí, zlepšuje soustředění, empatii, uvolnění, učí nás říkat „ano“ a „ne“ při doteku a mnoho dalšího. Program je provázen individuálním pozorováním dětí, i celé třídy a musíme říct, že opravdu vnímáme ve vzájemných vztazích nemalé změny.

Do konce roku máme před sebou úvodní kurz RTMI a kurz VÝCHOVA KE CTNOSTEM. Prvky těchto programů chceme zařadit při práci s dětmi.

Velkou radost máme zvláště z realizace workshopu OCHUTNÁVKA MONTESSORI pro rodiče a učitele MŠ. Jsme vděční za podporu Vzdělávání Jesenícko, které tuto akci pomohlo realizovat. Ohlasy semináře byli velice pozitivní s prosbou o náhledy u nás a zapojením prvků do ostatních státních školek. Už jen malá změna (kyblík na utření stolu s hadrem, mazání pomazánky u svačín) může přispět k podpoře a větší samostatnosti dětí, z čehož máme radost. Pro další školní rok můžeme přijmout jen osm dětí, což nás mrzí, protože zájem je o mnoho větší.

Rádi bychom dveře naší školky otevřely i dalším dětem. 10. 3. nás čeká NAHLÉDNUTÍ DO MONTESSORI MŠ pro nové zájemce.

25.3. se koná oficiální ZÁPIS. Těšíme se na další výzvy, který nám tento rok přinese.

Kristýna Hanulíková

Naši průvodci se vzdělávají v programu Škola bez poražených

Vzdělávací seminář založený na efektivním tréninku komunikace vyvinul v 60. letech americký psycholog Thomas Gordon jako jeden z hlavních nástrojů pro rozvoj pozitivní a respektující komunikace ve školním prostředí.

Naši pedagogové se v průběhu několika setkání dozvídali informace spojené s aktivním nasloucháním, „já“ sdělením, hledáním vlastníka problému a nalézání win-win řešení pro všechny zúčastněné strany.

Cílem programu by mělo být posílení komunikačních dovedností, abychom dokázali lépe porozumět a hlavně předcházet konfliktům. Dále podpora vztahů založených na vzájemném respektu, efektivnější komunikaci a klidnému školnímu prostředí.

V neposlední řadě se jedná o skvělý teambuilding, kdy se všichni členové týmu setkávají nad konkrétními situacemi z výuky a v odlehčené atmosféře posilujeme důvěru v naše kompetence a odpovědnost. Škola bez poražených je pro nás skvělým nástrojem, který si přenášíme do každodenní spolupráce.

Kristýna Janovská

Komunitní tým

Na naší škole vznikl během října nový komunitní tým, který se stal dlouhodobým projektem propojujícím principy komunitní sociální práce a žákovského parlamentu. Do týmu se zapojilo 13 žáků z 2. M, kteří se pravidelně setkávají a společně pracují na rozvoji vztahů a posilování komunity mezi průvodci, žáky, jejich rodiči i širší veřejností.

Setkání komunitního týmu probíhají každé druhé úterý v měsíci a jejich činnost koordinuje Marie Dorníčáková. Náplň jednotlivých setkání i konkrétní aktivity vycházejí nejen z podnětů a přání samotných žáků, ale také z aktuálních potřeb školy. Děti se aktivně zapojují do rozhodování, některé aktivity samostatně realizují, jiné koordinují nebo se podílejí formou pomoci.

Komunitní tým se dosud zapojil do Dýňové slavnosti, realizoval soutěž o nejkrásněji namalovaného čápa bílého, podílel se na přípravě občerstvení pro Monte kavárny, slavnostní otevření Kalvodky a pro žáky a pedagogy z Chorvatska v rámci projektu Erasmus+.

Vznik komunitního týmu přináší do života školy nový prostor pro spolupráci, sdílení a aktivní zapojení žáků. Těšíme se na další společné projekty (lyžování, šití prostírání pro MŠ, vernisáže) a na to, jak se bude tato iniciativa dále rozvíjet.

Marie Dorníčáková

Monte klub

MonteKlub je nedílnou součástí školního života a nabízí dětem bezpečné a podnětné prostředí pro trávení volného času mimo vyučování. Program je zaměřen na odpočinek, tvořivé činnosti a pobyt venku, s důrazem na rozvoj sociálních dovedností a vzájemných vztahů mezi dětmi.

V uplynulém období zde proběhly tříměsíční kurzy Fimo, Výtvarné experimenty a Pobyt na čerstvém vzduchu. Žáci se pravidelně zapojovali do činností, které podporovaly tvořivost, tělesnou zdatnost, spolupráci a smysluplné trávení volného času.

Během pobytu na čerstvém vzduchu děti aktivně poznávaly okolí školy, pozorovaly přírodu a její proměny a hrály různé pohybové hry. Kurz Fimo byl zaměřen na práci s polymerovou hmotou a rozvoj jemné motoriky, trpělivosti a představivosti. Děti se seznamovaly se základními postupy, učily se plánovat jednotlivé kroky práce a dokončovat započaté výrobky. Ve výtvarných experimentech měly děti možnost zkusit různé materiály a techniky a pracovat s netradičními postupy. Cílem byla především zkušenost s procesem tvorby, objevování možností materiálů a rozvoj vlastní kreativity.

Začátek MonteKlubu byl ovlivněn stěhováním do nových prostor, což přineslo organizační i adaptační výzvy. Děti se však s touto změnou postupně vyrovnaly a provoz MonteKlubu se stabilizoval. Mezi oblíbené činnosti v MK patřilo stavění z dřevěných domino kostek, deskové hry, výtvarné tvoření a stavby bunkrů z přírodních materiálů.

Jsmeme rádi, že můžeme doprovázet děti v rámci volnočasových aktivit, kde vzniká prostor pro neformální učení, přirozené rozhovory a rozvoj vztahů a těšíme se na to, co přinese další období.

Erika, Marie, Kuba

